

*Van/2200.
25 April
H. Mass*

Aan de leden van de Advies-commissie
voor Integratie.

Aantekening inzake de behartiging der technische vraagstukken
in de Europese Gemeenschap.

- 1.- In het ontwerp-statuuut is niet duidelijk voorzien in de behartiging van hetgeen nationaal onder de verantwoordelijkheid der "Vakministers" valt. De Conseil Exécutif européen is kennelijk gedacht als een Raad van staatslieden, in welke raad wel de persoonlijke verantwoordelijkheid bestaat - de heer Blaisse heeft daarop in de bespreking van 22 April 1953 nog eens uitdrukkelijk gewezen - doch in welke raad vermoedelijk niet een technische taakverdeling zal heersen. De Conseil de Ministres nationaux is kennelijk gedacht als een raad van de Ministers van Buitenlandse Zaken, in elk geval niet als een lichaam waar de vertegenwoordigers van land A het vakbelang X neemt, enz.
- 2.- Het schijnt gewenst, dat de institutionele sub-commissie aan dit vraagstuk aandacht geeft, waarvoor misschien de volgende voorlopige aantekeningen enig materiaal zouden kunnen verschaffen.
- 3.- Het gemakkelijkste is wellicht een concreet voorbeeld, waaruit blijkt, dat het hier besproken punt zowel naar binnen als naar buiten zijn betekenis heeft. Wat zal er n.l. geschieden wanneer men in een geografisch wijdere Europese kring een regeling treft voor Europese samenwerking, al of niet met een boven-nationaal element, b.v. voor het verkeer of voor de landbouw? In verschillende gesprekken opperden functionarissen van het Ministerie van Verkeer en Waterstaat, en van het Ministerie van Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening dat "dan de zes Ministers wel zullen zorgdragen dat er in wijder verband niets geschiedt tegen de belangen der zes Landen, en dat er binnen de zes Landen wel zal worden rekening gehouden met wijdere Europese afspraken." Dat kan dus niets anders beduiden dan dat men meent dat de zes Verkeersministers en de zes Landbouwministers de verkeers-politiek en de landbouw- en voedsel-politiek der Europese Gemeenschap althans in belangrijke mate zullen kunnen bepalen, althans beïnvloeden.
- 4.- Is dat echter houdbaar? Stellig kan niet worden ontkend, dat in de Conseil de Ministres nationaux de leden wel ruggespraak zullen houden met hun vak-collega's in hun eigen Kabinet. Om het persoonlijk te stellen: Minister Beyen zal, wanneer er verkeers- of landbouwpunten aan de orde zijn, wel eerst in Den Haag in het Kabinet of direct persoonlijk contact zoeken met zijn ambtgenoten Algera en Mansholt. Doch zal de Conseil de Ministres nationaux een soort schaduw-Conseil voor elk der vakbelangen opzetten of de groei ervan waarderen? Dan wordt het werk der Ministers van de Conseil de Ministres nationaux wel uiterst moeilijk, want hoe moeten zij tegenover een zeer positief besluit of advies van zo een vak-college staan en wie regelt de conflicten, welke er stellig zullen rijzen? Nog sterker geldt

dit met de Conseil exécutif européen : deze is niet een internationaal, doch een bovennationaal Orgaan en dat Orgaan zal vaak een geheel andere kijk op de zaken der Gemeenschap hebben dan een vergadering van nationale vak-Ministers heeft, ja dat Orgaan moet dat per definitie hebben.

5. In de K.S.G. is de zaak nu zó, dat de Conseil officiëel bestaat uit de Ministers van Buitenlandse Zaken, doch dat de Ministers van Economische Zaken de lopende aangelegenheden afdoen, voorbereid door een coördinatie-commissie, bestaande uit ambtenaren der ministeries van Economische Zaken. Vakbelangen van andere vak-ministeries worden besproken door commissies van ambtenaren van die betrokken ministeries. Het tekent zich echter reeds af, dat die vakbelangen straks waarschijnlijk hogere behartiging zullen behoeven, naarmate de consequenties zich breder en dieper zullen gaan uitstrekken. Daarnaast hebben de leden der H.A. onderling wel een soort taakverdeling - ieder kan nu eenmaal niet alles doen -, doch zulks leidt niet tot een persoonlijke vak-verantwoordelijkheid. Een en ander zal veel moeilijker zijn in een Europese Gemeenschap, welke heel het wijde veld der economie bestrijkt.
- 6.- Het zal bijna ondoenlijk zijn, in de Europese Gemeenschap naast de Conseil exécutif européen en de Conseil de Ministres nationaux ook aan de vergaderingen der Vakministers de status van een college, dus die van een Orgaan der Gemeenschap te geven. Immers, hoe staat het dan met de verantwoordelijkheden? Lig de uitweg dan in een Bureau voor elk groot vakbelang in de hoofdstad, dus b.v. een Europees verkeersbureau, een landbouw-bureau, een sociaal bureau, enz.? Dat is wel denkbaar, Doch dat het zou leiden tot vak-verantwoordelijkheid in de Conseil exécutif européen schijnt hoost onwaarschijnlijk.
- 77.- Moeten wij het zo zien, dat men in de Assemblée ad hoc inderdaad de laatste gedachtengang heeft gevolg en de zaak geregeld acht in hoofdstuk VI over de Autorités Spécialisées. Men spreekt in artikel 83 van "administrations, établissements, services publics ou d'intérêt public", alle "pourvus d'autonomie administrative". Er is een rapport over die zaak, doch ook in dit complex worden geen colleges van vak-Ministers met eigen status als Orgaan gevonden, en artikel 83, lid 2, spreekt dan ook vagelijk van "organismes". Overigens is de Titel van dit hoofdstuk, "Autorités Spécialisées" nog wel sterk gebaseerd op de - oude - functionele approach. Immers, wij zien deze "organismes" toch niet meer als "Autorités"? Er komt toch niet naast de H.A. voor de K.S.G. en het Commissariaat van de E.D.G. een H.A. voor het Verkeer, een H.A. voor de landbouw en voedselvoorziening, enz.?

25.4.1953

J. Linthorst Homan.